

[Fibiger.]

at drøftes i et Udvalg end her i Tinget. Der er forskellige Oplysninger, man maa have; der er forskellige modstridende Interesser, idet ogsaa de, der ikke tidligere har skullet tage Del i Pumpeafgiften, nu kommer til at deltage, og det er naturligt, at man maa høre de forskellige Parter. Der er ikke saa lidt Forskel paa Kommissionsforslaget og det Forslag, der her er fremsat af Ministeren, idet der i Kommissionsforslaget var foreslaaet, at de hidtil afgiftsfri Lodsejere skulde være med til at betale alle Udgifterne, medens der her i Ministerens Forslag kun er Tale om de Beløb, der skal udredes i Henhold til denne Lov om de 450 000 Kr. Jeg forstaar godt, at enhver gerne det længst mulige vil være fri for at betale; har man ikke været med til at betale før, vil man selvfølgelig ogsaa helst være fri for at betale i Fremtiden, men hvis de Foranstaltninger, der her foretages, eller Foranstaltninger, der tidligere er foretaget, ogsaa har virket saaledes, at disse Ejendomme har haft godt af Tørlæggelsen og Pumpningen, er det jo ogsaa kun naturligt, at de er med til at betale. Men hele dette Spørgsmaal kan man drøfte i Udvalget og dér søge at naa til den mest retfærdige Løsning med Hensyn til Betalingen.

Jeg forstaar godt, at for Lodsejerne drejer det sig om, at de hver især bliver stillet saa gunstigt som muligt, og at der tillige bliver foretaget en Ændring af Fordelingen mellem Parterne. Som det er nu, er Byrderne uhyre forskelligt fordelt; der er endda en Forskel i Pumpeafgiften paa fra 5 op til 85 Kr. pr. Td. Land, og man forstaar, at naar denne Afgift kapitaliseres, er Jorden ikke stort mere værd, hvorfor Prioritetshaverne vist ikke kan vente at faa saa forfærdelig meget mere, hvis der vedblivende skal betales en Afgift af 80 Kr. pr. Td. Land for nogle af Arealerne. Derfor maa jeg mene, at naar den nye Partsfordeling skal finde Sted, maa man ogsaa tage retfærdigt Hensyn til Forandringen i Forholdene, siden dengang den i sin Tid blev fastsat, og derfor er det naturligt, at en Kommission som den foreslaaede ned sættes til at foretage dette Arbejde og i det hele taget tage Sagen op fra Grunden af.

Det Tidsrum for Amortiseringen, der er foreslaaet, er det samme som i Grundforbedringsloven, 15 Aar. Der kunde maaske være Anledning til, at man gjorde dette Aaremaal noget længere, thi enhver kan sige sig selv, at i disse vanskelige Tider, hvor den Gæld, Lodsejerlaget har paadraget sig, ogsaa skal betales, foruden det, der her

bliver Tale om, vil det maaske blive vanskeligt for dem, at klare det. Jeg skal derfor ikke stille mig uvilligt, hvis man skulde ønske at udstrække Laanet over et længere Tidsrum end 15 Aar som fastsat for Grundforbedringslaanet, da der her er ganske særlige Forhold til Stede.

Angaaende § 5 om „Fredningen“ indtil 1936 skal jeg ikke kunne sige, hvorvidt 1936 er et passende Tidsrum, eller et andet Tidsrum skal fastsættes nu. Jeg tror dog ikke, man kan komme længere end til det Tidspunkt nu, og saa maa man se, hvorledes Forholdene udvikler sig. Men paa den anden Side er det min Opfattelse, at der selvfølgelig maa være fastsat et Tidsrum, indenfor hvilket der ikke kan gøres noget Udlæg hos de vedkommende, saa at de, der nu driver Ejendommen, kan faa Tid til at faa Tingene i Orden, og saa maa det haabes, at Forholdene udvikler sig saaledes, at Lodderne i Kolindsund ogsaa i Fremtiden kan drives med Frøavl og Kornavl. Skulde det vise sig, at der kan dyrkes andre Ting — og det kan der sikkert — i Kolindsund, bør Ministeren og Lovgivningsmagten ikke stille sig uvilligt til at give Lodsejerne en Chance paa de Omraader, saa at de kan faa noget mere ud af den gode Jord deroppe, end de kan faa nu i Øjeblikket. Jeg skal tilsige mit Partis velvillige Behandling af Forslaget i Udvalget.

Povlsen: Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, i Øjeblikket er forhindret i at være til Stede her paa Grund af andet Møde, skal jeg ganske kort paa Partiets Vegne udtale, at vi kan anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig og nogenlunde hurtig Behandling. Lovforslaget er fremtvunget ved de store Vanskeligheder, som Kolindsund Lodsejerlag har været under i de sidste Aar, navnlig siden 1929. Disse Vanskeligheder kulminerede jo i Fjor Foraar, idet Pumpningen standsedes den 11. Marts 1933, Vandet begyndte da at stige stærkt, og store Værdier truedes med Tilintetgørelse. Dette vilde jo baade for de paagældende Familier, hvis Eksistens var truet, og for Staten og Kommunen være overordentlig skæbnsvangert. Stat og Kommune er jo ogsaa interesserede i disse Værdiers Opretholdelse, idet der, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde opmærksom paa, ydes omkring ved 30 000 Kr. i Skatter og Afgifter af disse Arealer. Derfor blev der da ogsaa truffet den Ordning efter Indstilling fra Folketingets Finansudvalg, at der ydedes et Laan paa indtil 40 000 Kr.,